

камъ учениците нѣкои словосказанія прости и умилны за да имъ представи намѣреніе ради което они дохождатъ въ училището. Тѣ словосказанія привели ги въ удивленіе, защото не были чули никогда такovy неща. Наставленіето Феликсово исполнявалося съ една способность такава, щото на всяко слово учениците ставали отъ будны по будны. Но и още въ наутрешній день това перво впечатленіе отслабнало, въ третій день ся истребило понеже нито первоначалникъ нито священникъ къатъ посѣщавали училището. Нѣкои фамили навикнати въ древны обычай найшли время да дѣйствуватъ противу младаго наставника и сториха щото Феликсъ да ся отчае по время за неполученіето.

Но какъ да е постоянството му побѣдило всыте припятствія. Феликсъ побудилъ духа и сердцето на своите ученицы съ тоя способность, со знаніе толко изобилно щото получилъ добры сетнины. За Феликса едно училище было храмъ, и Богъ го былъ направилъ священникъ за да води къ небесному оцу чадата, които му бѣха повѣрени, Това мозрѣніе ся преломлявало верху всичкото на тогово наставленіе, и така Феликсъ найше средството за да вникне въ сердцето на своите ученицы. Когда во первыхъ видѣлъ че се излѣли слезы отъ очите на учениците при повѣствованіето на Іосифовото житіе, за побощеніето и чудесното избавленіе на того